

## A posta i apostar

En primer lloc, cal no confondre, naturalment, *a posta* i *apostar*, és a dir, la locució adverbial *a posta* i el substantiu *apostar*. Però potser a molts catalanoparlants, que han dit sempre *expres* o *expressament* i *juguesca*, d'acord amb llur llenguatge heretat, *a posta* i *apostar* els apareixen com unes formes castellanitzants, que més aviat cal evitar. I, de fet, segurament que si avui n'hi ha molts que diuen *Fem una aposta* o bé *Què t'hi apostes?* en lloc de *Fem una juguesca* i *Què t'hi jugues?*, és a causa de la influència del castellà. Tanmateix, tot plegat no és prou per a fer dubtar de la legitimitat, d'una banda, de la locució *a posta* i, de l'altra, del substantiu *apostar* i del verb *apostar*, el seu primitiu, que trobem degudament recollits al Diccionari normatiu.

Com a definició de la locució *a posta* el Diccionari Fabra indica «deliberadament». Aquest adverbi, doncs, és un dels seus diversos sinònims, és a dir, un dels mots que pot ésser usat amb el mateix valor. Hi cal afegir els que hem indicat abans, *expres* (que, a més d'adjectiu, és també adverbi) i *expressament*, així com *de propòsit*, locució que si bé no trobem al mot *propòsit* figura, en canvi, com a definició (al Diccionari Fabra) de l'adverbi

*expressament*. I encara podem ampliar la relació d'expressions equivalents, sense exhaurir-la, amb les locucions *a gràciem* i *a dretes*. Segurament que els casos d'aplicació en què poden resultar adequades cada una d'aquestes expressions no són ben bé els mateixos: si més no, el caràcter del text pot determinar la tria i, d'altra banda, no és gens desaconsellable que hom opti preferentment per la que li sigui més habitual. Només cal confiar, això sí, que ningú no senti la temptació de recórrer a «adrede».

El Diccionari Fabra admet *apostar* com un pur sinònim de *juguesca*. La Gran Enciclopèdia Catalana hi afegeix «quantitat apostada». *Apostar* i *jugar-se* es poden també usar amb el mateix valor — *Hi vaig apostar mil pessetes* o *M'hi vaig jugar mil pessetes* — però cadascun d'aquests verbs pot ésser usat en un cas en què no és adequat el seu concurrent: *apostar*, en sentit absolut, en frases com *Vaig apostar contra ell* o *Apostem per valors més segurs*, i *jugar-se* en sentit figurat, en frases com *jugar-se la vida*, *jugar-se la pell*; *jugar-se el prestigi* o, simplement, *jugar-se-la*.